Europski parlament
2014-2019

Dokument s plenarne sjednice

B8-0809/2016

17.6.2016

PRIJEDLOG REZOLUCIJE

podnesen nakon izjave potpredsjednice Komisije/Visoke predstavnice Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku

u skladu s člankom 123. stavkom 2. Poslovnika

o masakrima u istočnom Kongu
(2016/2770(RSP))

Charles Goerens, Hilde Vautmans, María Teresa Giménez Barbat, Beatriz Becerra Basterrechea, Ilhan Kyuchyuk, Javier Nart, Urmas Paet, Pavel Telička, Ivo Vajgl
u ime Kluba zastupnika ALDE-a

B8-0809/2016

Rezolucija Europskog parlamenta o masakrima u istočnom Kongu (2016/2770(RSP))

Europski parlament,

– uzimajući u obzir svoje prethodne rezolucije o Demokratskoj Republici Kongu, a posebno rezolucije od 17. siječnja 2008. o stanju u Demokratskoj Republici Kongu i silovanju kao ratnom zločinu[1], od 21. veljače 2008. o Sjevernom Kivuu[2], od 23. listopada 2008. o sukobima u istočnim pograničnim područjima Demokratske Republike Konga[3], od 17. prosinca 2009. o nasilju u Demokratskoj Republici Kongu[4], od 13. lipnja 2012. o mjerama poduzetima nakon izbora u Demokratskoj Republici Kongu[5], od 12. rujna 2013. o situaciji u Demokratskoj Republici Kongo[6], od 9. srpnja 2015. o Demokratskoj Republici Kongo, a posebno o slučaju dvojice pritvorenih aktivista za ljudska prava, Yvesa Makwambale i Freda Baume[7], od 17. prosinca 2015. o zaštiti Nacionalnog parka Virunga u Demokratskoj Republici Kongo[8] i od 10. ožujka 2016. o Demokratskoj Republici Kongu[9],

– uzimajući u obzir Afričku povelju o demokraciji, izborima i upravljanju iz 2007., koju je Demokratska Republika Kongo potpisala 29. lipnja 2008., ali koju još nije ratificirala i koja je stupila na snagu 15. veljače 2012.,

– uzimajući u obzir lokalnu izjavu EU-a od 19. studenog 2015. nakon započinjanja nacionalnog dijaloga u Demokratskoj Republici Kongu,

– uzimajući u obzir zajedničku izjavu za medije koju su 16. veljače 2016. dali Afrička unija (AU), Ujedinjeni narodi (UN), Europska unija (EU) i Međunarodna organizacija frankofonije (OIF) o potrebi za uključivim političkim dijalogom u Demokratskoj Republici Kongu te o punoj podršci koju su spremne pružiti kako bi podržale napore kongoanskih aktera da učvrste demokraciju u toj zemlji,

– uzimajući u obzir izvješće organizacije „Congo Research Group” iz ožujka 2016. naslovljeno „Tko su ubojice iz Benija?” („Who are the killers of Beni?”),

– uzimajući u obzir članak 123. stavak 2. Poslovnika,

A. budući da se već više od dvadeset godina u sjevernoistočnoj regiji DR Konga bogatoj rudama vode sukobi u kojima sudjeluju mnogi Kongoanci i strane paravojne skupine (npr. ruandski FDLR i Savezničke demokratske snage / Nacionalna vojska za oslobođenje Ugande (ADF/NALU)), zbog kojih se tom regijom širi nasilje i strahovlada; budući da je glavni pobunjenički pokret M-23 kapitulirao 7. studenog 2013. i da se njegov navodni osnivač predao Međunarodnom kaznenom sudu;

[1] SL C 41E, 19.2.2009., str. 83.
[2] SL C 184E, 6.8.2009., str. 106.
[3] SL C 15E, 21.1.2010., str. 86.
[4] SL C 286E, 22.10.2010., str. 21.
[5] SL C 332E, 15.11.2013., str. 63.
[6] SL C 93, 9.3.2016., str. 173.
[7] Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0278.
[8] Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0475.
[9] Usvojeni tekstovi, P8_TA(2016)0085.

B. budući da se, nakon kratkog zatišja, nasilje nastavilo u listopadu, studenom i prosincu 2015. nizom zastrašujućih masakara u blizini gradova Beni, Butembo, Miriki i Lubero u pokrajini Sjevernom Kivuu; budući da je, prema priopćenju koje je vatikanskoj novinskoj agenciji Agenzia Fides poslao kongoanski NVO Peace Network for Congo, od tada ubijeno više od šesto muškaraca, žena i djece te da su deseci tisuća ljudi pobjegli iz svojih domova;

C. budući da su predstavnici lokalnog civilnog društva izjavili da nasilje ide ruku pod ruku s „kolektivnim i sumnjivim kretanjem stanovništva neodređenog porijekla, kojem su zajednički ista etnička pripadnost i jezik, a s namjerom zauzimanja zemlje i cjepkanja države” te „sustavno pljačkanje imovine i otimanje prirodnih resursa”;

D. budući da je očito nepostojanje (zakonodavnih i pravosudnih) institucija koje bi mogle učinkovito djelovati u regiji i rješavati probleme koji uvijek iznova uzrokuju nasilje sve od listopada 2014.;

E. budući da je u DR Kongu politička napetost velika zbog činjenice da prema ustavu predsjednik Kabila, koji je na vlasti od 2001., treba odstupiti s te funkcije 20. prosinca 2016., a još nije objavio hoće li to učiniti;

F. budući da bi ostanak predsjednika Kabile na vlasti i nakon razdoblja kad mu prema ustavu ističe mandat mogao u DR Kongu dovesti do kulminacije nasilja puno širih razmjera nego u Burundiju, čime bi se destabilizirala cijela regija Velikih jezera;

G. budući da je 28. studenog 2015. predsjednik Kabila pozvao na uključiv nacionalni politički dijalog radi pripreme za izbore 2016.;

H. budući da je 11. svibnja 2016. Ustavni sud odlučio da predsjednik Kabila može zakonito ostati na vlasti i nakon 20. prosinca 2016., kada ističe njegov drugi mandat, ako se do tada ne održe izbori; budući da su glavne oporbene stranke ipak odbacile presudu Suda;

I. budući da je svojom Rezolucijom 2277 (2016), jednoglasno usvojenom 30. ožujka 2016., Vijeće sigurnosti UN-a produžilo mandat MONUSCO-a do 31. ožujka 2017.;

1. oštro osuđuje masakre i zločine protiv čovječnosti koji se još provode u istočnom Kongu; ističe da je potrebno hitno i bez razlike zaustaviti kriminalne aktivnosti svih naoružanih skupina u istočnim regijama zemlje;

2. ustraje na tome da to stanje ne bi smjelo spriječiti održavanje izbora koji su planirani u skladu s ustavom; smatra da slobodni, transparentni i pošteni izbori mogu doprinijeti okončanju aktualne krize u DR Kongu, omogućiti temeljitije kontroliranje sporazuma o rudarstvu i zlouporabe prihoda od rudarstva pa time poboljšati stanje ljudskih prava u DR Kongu;

3. izražava svoje uvjerenje da postojanje ikakve naoružane skupine sprečava uspostavu mira u istočnom Kongu, kao i svoju veliku zabrinutost zbog sve većeg novačenja novih članova u etnički orijentirane skupine za samoobranu, koje je početkom 2016. primijetio posebni predstavnik glavnog tajnika UN-a za DR Kongo;

4. poziva vladu DR Konga da oživi i poveća autoritet države i vladavinu prava u

nemirnom istočnom Kongu, posebno u područjima upravljanja i sigurnosti, kako bi se omogućio povratak raseljenih osoba i pristup humanitarne pomoći; poziva da se brzo i aktivno obnovi suradnja između MONUSCO-a i oružanih snaga DR Konga (FARDC) na temelju sporazuma o vojnoj suradnji potpisanog 28. siječnja u Kinshasi kako bi se ponovno uspostavio i učvrstio mir i sigurnost i na istoku zemlje, ali i u državi kao cjelini;

5. potiče kongoansku vladu da temeljito i transparentno istraži i pravdi privede dužnosnike za koje se sumnja da su surađivali s pobunjenicima i paravojnim skupinama te da su sudjelovali u masakrima na istoku, kao i sve one koji su kršili ljudska prava ako se Vijeće za ljudska prava nastavi baviti tom situacijom;

6. poziva tužitelja Međunarodnog kaznenog suda da također istraži užasne zločine počinjene u Sjevernom Kivuu od listopada 2014. i da privede pravdi one koji su najočitije odgovorni za njih, pri čemu treba osigurati da među njima budu vođe paravojnih skupina i sve osobe odgovorne za masakre, seksualno nasilje, ratne zločine i zločine protiv čovječnosti;

7. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, potpredsjednici Komisije/Visokoj predstavnici Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku, glavnom tajniku UN-a, Afričkoj uniji, predsjedniku, predsjedniku vlade i parlamentu Demokratske Republike Konga te Zajedničkoj parlamentarnoj skupštini AKP-a i EU-a.